

Milbacher Róbert

Előszó

Jelen összeállításunk nem kíván beleszólni a szerencsére egyre nagyobb figyelemmel övezett, és felkészült szakemberek által művelt tudományágba, amely a gyermekirodalmat tárgyalja. Szándékunk csupán annyi, hogy jelezni szeretnénk, rendkívül fontosnak tartjuk, hogy a gyakorló tanítók és tanárok tisztában legyenek azzal, hogy nincsenek egyedül, amikor nem feltétlenül a bevett és kb. 100–150 éves kánon alapján adnak olvasnivalót tanítványaik kezébe. A magyar irodalom rendkívül gazdag kiválóbbnál kiválóbb gyerekeknek írt művekkel, amelyek arra biztosan alkalmasak, hogy megszerettessék az olvasást gyermekeinkkel. Miközben azon siránkozunk, hogy egyre kevesebb gyerek szeret olvasni, azt tapasztalhatjuk, hogy a gyerekkönyvek piaca egyre bővülő volument mutat. Kérdezem én, hogy nincs-e itt valami ellentmondás? Nem arról van-e szó, hogy az oktatásban (különösen az általános iskolában) fel kell adnunk azt az elitáriánus szemléletet, amely kizárólag a magas és nemzeti kultúrába próbálja beavatni a gyermekeinket olyan művek rájuk kényszerítésével, amelyekhez életkoruknál fogva semmi közük? Nem kellene-e az életkori és nemi sajátosságok figyelembe vételével újragondolni az iskolai oktatás kánonját, és olyan műveket a gyerekek kezébe adni, amelyek lehetséges válaszokat közvetítenek éppen aktuális élethelyzetükre?

Összeállításunk ugyan nem tud megoldást minderre, de pl. Gombos Péter írása elgondolkodásra kell, hogy készítsen mindannyiunkat a gyermekirodalmi kánonról magáról. Más tanulmányok igyekeznek felhívni a figyelmet többek között a meseolvasás pszichológiájának működési mechanizmusaira (Somorjai Eszter), a népmesék (jelen esetben: cigány) gyűjtésének és tudományos vizsgálatának, tipologizálásának nehézségeire (Beck Zoltán). És hogy a konkrét műértelmezés se maradjon ki, olvashatunk Berg Judit Ruminijáról egy kiváló elemzést Vojtek Sándortól, illetve természetesen az annyit vitatott Harry Potter-jelenség egy sajátos aspektusával is szembesülhetünk Onder Csaba tanulmányának segítségével.

Természetesen a szerkesztő tisztában van azzal, hogy nagyon sok teendő akad még ezen a téren, ám abban talán bízhat, hogy éppen ez az összeállítás, illetőleg a mellékelt bibliográfia hozzá meg a kedvét a kedves kollégáknak a témával való alaposabb megismerkedéshez.